

Farré, G. (2016). A l'INS Aubenç atenem personalment!

L'educació està sofrint un gran canvi. En un món globalitzat com en el que estem vivint la capacitat per aprendre és un dels béns més preuats dels quals disposem. Els centres educatius ja no han de ser llocs on tan sols es prepari a l'alumnat per fer els exàmens i perquè n'extreguin un bon resultat acadèmic, sinó llocs on s'empoderi als nens i visquin l'aprenentatge com un procés de gaudi. Pierre Faure opina "que l'escola ha d'educar la dimensió social i comunicativa de cada alumne i per tal d'aconseguir-ho és necessari crear un clima alegre i distès on cada nen/a se senti invitat a participar i a expressar-se espontàniament."

A l'institut Aubenç d'Oliana portem a terme un projecte de tutoria personalitzada des de fa sis anys. Els tutors/es disposen en el seu horari d'un espai temporal de mitja hora setmanal per reunir-se amb l'alumnat en forma de grup reduït (3 noies/es) en un entorn agradable i proper anomenat aula petita, que propicia a la comunicació i al benestar i on poden fluir tot un ventall ampli d'emocions i de vivències. Tonucci afirma en un dels seus principis pedagògics que "és totalment positiu escoltar qualsevol cosa que els nens vulguin explicar."

El tutor/a i l'alumnat conversen de diferents temàtiques que interessin a l'alumnat i alhora el docent escolta les inquietuds, les pors, les preocupacions, els somnis, les opinions... del seu alumnat.

La mirada que posa el tutor/a en els nois i noies és resilient, capacitadora i motivadora, i sempre es basa en la construcció d'un vincle que aportí autoconeixement, confiança i seguretat en les pròpies capacitats de l'alumnat.

La tutoria personalitzada genera una cultura de centre on l'acció tutorial arriba de manera personal a tot l'alumnat. Tan per als que acostumen a ser protagonistes com per als que es mostren tan discrets que sembla que siguin invisibles a les classes i al centre educatiu.

L'alumnat surt de l'aula petita havent-se sentit escoltat, reconegut i estimat pel seu tutor/a i els seus companys de classe. Llavors elabora un quadern de bitàcola on escriu les seves vivències i emocions de l'aula petita.

Gràcies a aquest projecte l'alumnat s'adapta molt més bé al centre, augmenta la seva autoestima i millora el seu rendiment escolar.

El tutor/a coneix millor al seu alumnat, el vincle s'enforteix, les relacions es consoliden i l'alumnat i les famílies defugen de la idea que ensenyar es vincula només a la disciplina sense tenir en compte l'afectivitat i la confiança.

Paraules clau: Aprenentatge, empoderar, tutoria personalitzada, escolta activa, vincle.

Referències

Aranda I. (2016). *Manual del Coach*. Madrid: EOS.

Faure, P. (1981). *Enseñanza personalizada y también comunitaria*. Madrid: Narcea.

Gardner, H. (2005). *Inteligencias múltiples*. Barcelona: Paidós.

Geddes, H. (2010). *El apego en el aula*. Barcelona: Graó.

Generalitat de Catalunya (2016). *Xarxa Telemàtica Educativa de Catalunya*. [http: Recuperat de www.xtec.cat](http://www.xtec.cat)

Melillo, A. y Néstor, E. (2005). *Resiliencia. Descubriendo las propias fortalezas*. Barcelona: Paidós.

Monogràfic (2010). Projecte Escolta'm. *Revista Guix*, 361.

Tonucci, F. (2004). *Quan els infants diuen Prou!*. Barcelona: Graó.

Tonucci, F. (2011). *Enseñar o aprender*. Madrid: Losada.

Torralba, F. (2006). *L'art de saber escoltar*. Lleida: Pagès.